

Завърнѣ въ Цариградѣ, дѣто като си почи-
нѣ нѣколко дена, отиде пакъ въ Бдрене и
даде бола на сына си Сюлеймана да са върне
въ мѣстоуправленіе-то си на Гароанѣ.

Въ това врѣме Прѣджи-Барберисѣ, братъ и
наслѣдникъ на Пажирскыя шенкъ Канр-ед-дена,
са провозгласи за царь, но като са боеше да
не са дигне върхъ му Селимъ, проводи едно-
го чиновника да му честити побѣды-тѣ и да
му занесе богаты дарове като на великъ Го-
сподарь. Селимъ са согласи на прѣдложеніѣ-
та Прѣджи Барберисови, проводи му военни
припасы, войска, сребро и прозвище-то паша.
Отъ това врѣме тѣрци-тѣ зехъ да считатъ
и Пажиръ като собственостъ на царщина-та си.

На 1519—925 чѣма-та са хванѣ въ Бдре-
не, и Селимъ който дѣлѣтелно на-
стоѣбаше да са умножатъ морскы-тѣ му си-
ли и приготвеше силнѣ войскѣ за нови по-
бѣди, тръгна да иде въ Цариградѣ: но въ
пѣта, на сѣщо-то мѣсто дѣто найпрѣдъ
бѣше овебнахъ бой срѣщо баща си, умрѣ на
21 Септем. 1520—926. Той живѣ 51 год. на
както казватъ другы 54 а царѣва само 8-год.
и 9 мѣсеца; но и въ това малко врѣме той